

Objaśnienia:

1. W razie podwyższania lub obniżania stawek amortyzacyjnych, podanych w wykazie, za pomocą odpowiednich współczynników, mnoży się właściwe dla danych środków trwałych stawki amortyzacyjne, ustalone w wykazie dla warunków normalnych, przez odpowiedni współczynnik określony w § 7 ust. 2, 5 i 6 rozporządzenia.
2. Za pogorszone warunki używania uważa się używanie budynku lub budowli pod ciągłym działaniem wody, par wodnych, znacznych drgań, nagłych zmian temperatury oraz innych czynników powodujących przyspieszenie zużycia obiektu. Za złe warunki używania uważa się używanie budynku lub budowli pod ciągłym wpływem silnej agresji chemicznej, w razie gdy są to obiekty, w których wytwarza się, stosuje w produkcji lub przechowuje agresywne środki chemiczne. Dotyczy to również wypadków silnego działania na środek trwały agresywnych środków chemicznych rozproszonych w atmosferze, wodzie lub wydzielających się w postaci oparów, których źródłem są inne obiekty znajdujące się w pobliżu.
3. Przez maszyny i urządzenia grupy 4—6 poddane szybkiemu postępowi technicznemu, o których mowa w § 7 ust. 2 pkt 3 lit. g) rozporządzenia, rozumie się maszyny, urządzenia i aparaturę, w których zastosowane są układy mikroprocesorowe lub systemy komputerowe spełniające założone funkcje dzięki wykorzystaniu w nich najnowszych zdobyczy techniki, a także pozostałą aparaturę naukowo-badawczą i doświadczalno-produkcyjną.

35

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 11 stycznia 1995 r.

w sprawie rozszerzenia zakresu świadczeń pracowniczych podlegających zaspokojeniu ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 1994 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o którym mowa w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 1994 r. Nr 1, poz. 1), zwanej dalej „ustawą”, zaspokojeniu podlegają, niezależnie od roszczeń pracowniczych określonych w art. 6 ust. 2 ustawy, następujące należności przysługujące pracownikowi na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów prawa pracy:

- 1) wynagrodzenie za czas zwolnienia od pracy oraz za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy — za okres nie dłuższy niż 3 miesiące poprzedzające datę wystąpienia niewypłacalności albo termin ustania stosunku pracy,
- 2) wynagrodzenie za czas urlopu wypoczynkowego, jeżeli urlop ten był wykorzystany przez pracownika w okresie nie dłuższym niż 6 miesięcy poprzedzających datę wystąpienia niewypłacalności albo termin ustania stosunku pracy,
- 3) ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy za rok kalendarzowy, w którym ustał stosunek pracy, jeżeli ustanie stosunku pracy nastąpiło w okresie nie dłuższym niż 6 miesięcy poprzedzających datę wystąpienia niewypłacalności,
- 4) odszkodowanie, o którym mowa w art. 36¹ Kodeksu pracy, jeżeli ustanie stosunku pracy nastąpiło w okresie nie dłuższym niż 3 miesiące poprzedzające datę wystąpienia niewypłacalności,
- 5) odprawa pieniężna przysługująca pracownikowi, z którym rozwiązano stosunek pracy z przyczyn dotyczących pracodawcy, jeżeli rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło w okresie nie dłuższym niż 3 miesiące poprzedzające datę wystąpienia niewypłacalności,

6) odszkodowanie, o którym mowa w art. 7a ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19, Nr 10, poz. 59 i Nr 51, poz. 298, z 1991 r. Nr 83, poz. 372, Nr 106, poz. 457 i Nr 113, poz. 491, z 1992 r. Nr 21, poz. 84 oraz z 1994 r. Nr 1, poz. 1), jeżeli rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło w okresie nie dłuższym niż 3 miesiące poprzedzające datę wystąpienia niewypłacalności.

2. Przy wypłacie należności z tytułu świadczeń określonych w art. 6 ust. 2 ustawy oraz w § 1 ust. 1 pkt 1 i 2 łączna kwota nie może przekraczać za okres jednego miesiąca przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 4 ust. 2 ustawy, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Przy wypłacie należności z tytułu wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego, wykorzystywanego przez pracownika w czwartym, piątym lub szóstym miesiącu poprzedzającym datę wystąpienia niewypłacalności albo termin ustania stosunku pracy, stosuje się art. 6 ust. 2 pkt 2 zdanie 2 ustawy.

4. Wypłata z tytułu należności określonej w ust. 1 pkt 3 nie może przekraczać kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 4 ust. 2 ustawy.

5. Wypłata z tytułu należności określonych w ust. 1 pkt 4—6 nie może przekraczać dla każdej z tych należności kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 4 ust. 2 ustawy, lub jego wielokrotności, w przypadku gdy wymiar danego świadczenia stanowi wielokrotność wynagrodzenia stanowiącego podstawę do jego ustalenia.

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do świadczeń pracowniczych określonych w § 1, do których uprawnienie powstało poczynając od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym rozporządzenie weszło w życie.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1995 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *L. Miller*

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Departament Prawny, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego URM,

02-903 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 694-67-52, 694-67-50 i 694-67-03, telefaks (2) 694-62-06.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego URM, Warszawa, ul. Powsińska 69/71.